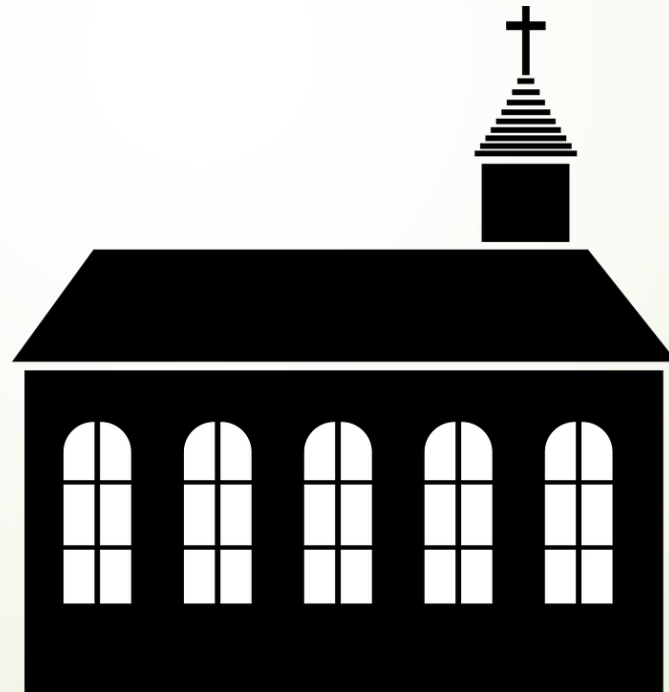

Kto założył Kościół?

Obrazy biblijne Kościoła

Przeczytaj świadectwo młodego człowieka:

O tym, jak niepozorny krzyż zrobił ze mnie dzielnego człowieka

„Nazywam się Maciej, mam 18 lat. W zeszłym roku wybrałem się na Światowe Dni Młodzieży do Rio de Janeiro. Każdy pielgrzym, który dotarł do Brazylii, dostał w pakiecie pielgrzyma krzyżyk do zawieszenia na szyi. Postanowiłem wtedy, że będę go nosił codziennie na zewnątrz (nie schowany gdzieś pod ubraniami). Jest to symbol tego, że jestem katolikiem i jestem z tego dumny! (...)

Pół roku później dostałem zaproszenie do programu «Jaka to melodia?», żeby zagrać jako zawodnik (wcześniej już startowałem w tym programie). Pojechałem do Warszawy na nagranie. Założyłem w garderobie koszulę, a na koszuli wisiał mój krzyżyk z Rio. Kiedy zobaczyła mnie kobieta, która jest odpowiedzialna za ubiór, zapytała, czy nie mogę go zdjąć. Ja jej śmiało odpowiedziałem, że nie mogę. Kiedy wchodziłem do studia zaczepiały mnie kolejne osoby z obsługi, które już nie pytały mnie, czy nie mogę go zdjąć, tylko kazały mi to zrobić. Ja stanowczo powiedziałem, że albo zagram z krzyżem na piersi, albo nie zagram wcale. Krzyża z mojej szyi nie zdejmę! Czułem wtedy, że Duch Święty mnie umacniał. Obsługa programu przedyskutowała tę sprawę z reżyserem i w końcu dostałem zgodę na grę z krzyżem na piersi.

Zanim rozpoczął się program, kolejne osoby z obsługi zaczepiały mnie i z pogardą mówiły, wskazując na krzyż: «A co to jest?!». Ja im odpowiedziałem: Jesteście wykształconymi ludźmi i nie wiecie, jak wygląda krzyż? Zatem patrzcie – tak wygląda krzyż. Nikt już się nie odezwał. Zagrałem w sumie trzy odcinki z krzyżem na piersi – odniosłem sukces w programie. Kiedy stamtąd wychodziłem, wszyscy z obsługi byli dla mnie mili i podchodzili do mnie z szacunkiem, a pierwszą osobą, która mi pogratulowała, była kobieta, która kazała mi zdjąć krzyż. Ta sytuacja pokazała mi, jak wielką moc ma krzyż, który ma zaledwie 2,5 cm. Na początku przeszkadzał praktycznie wszystkim, na końcu nikomu.

Teraz noszę go z jeszcze większą dumą. Chwała Panu!”

Aktywne zaangażowanie w życie religijne wspólnie z innymi młodymi ludźmi pomogło Maćkowi odnaleźć w Kościele swoje miejsce.

Słowo „**kościół**” pochodzi od wyrazu ekklesia, które w jęz. greckim oznacza „zwołanie, zgromadzenie ludu”. W odniesieniu do wspólnoty Kościoła ekklesia to lud zgromadzony z inicjatywy Boga, lud wybrany, który jest rzeczywistością duchową, ale jest to też społeczność mająca swoje prawo i określoną władzę.

Etapy powstawania Kościoła

„Potem wszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszedli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał”.

(Mk 3,13–19)

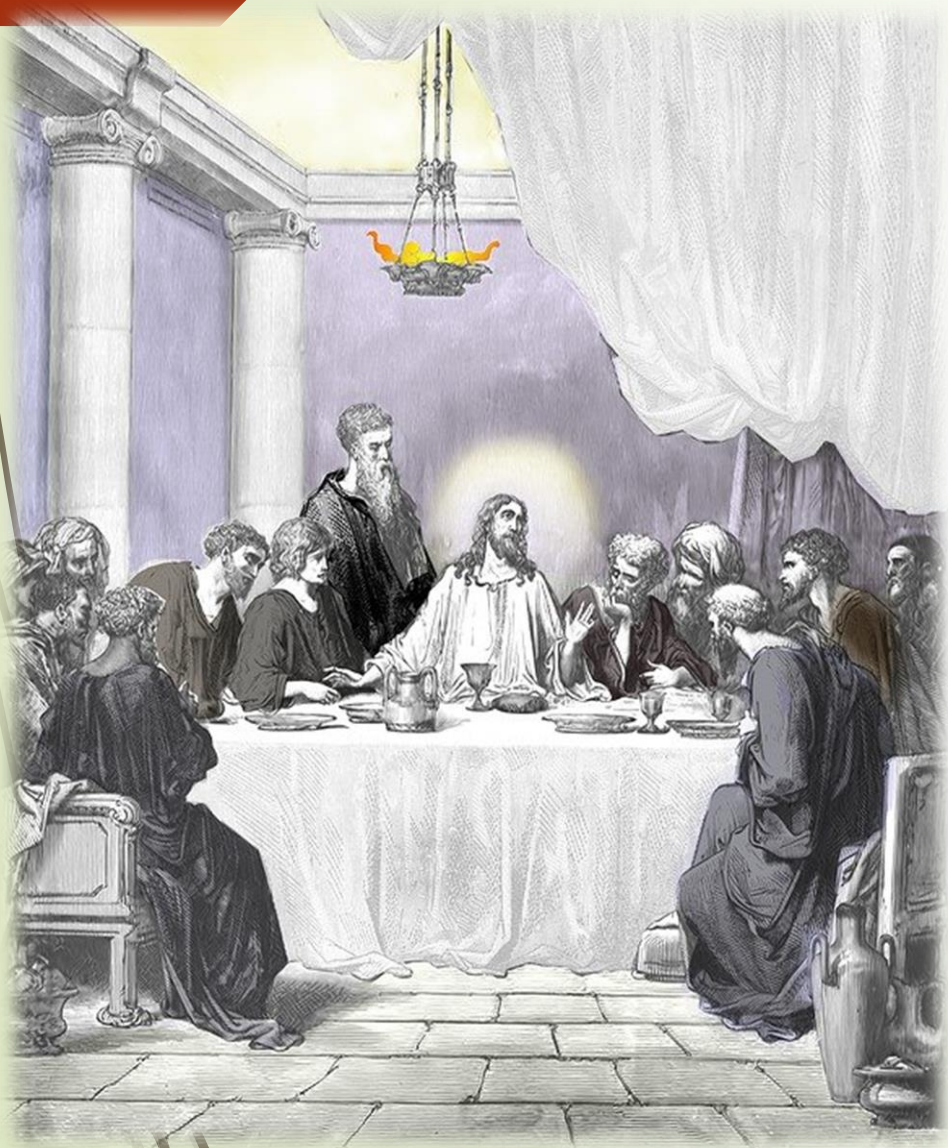

„Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków».

Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Opoka], i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą»”.

(Mt 16,13–18)

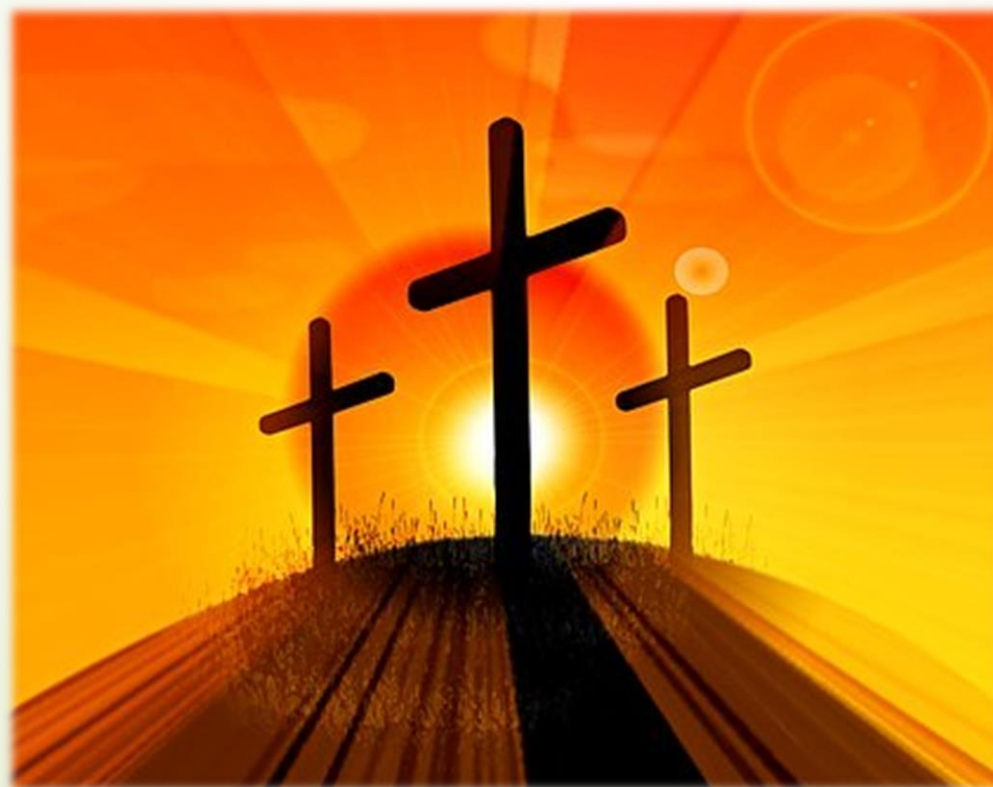

„A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę, powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym»”.

(Mk 14,22–25)

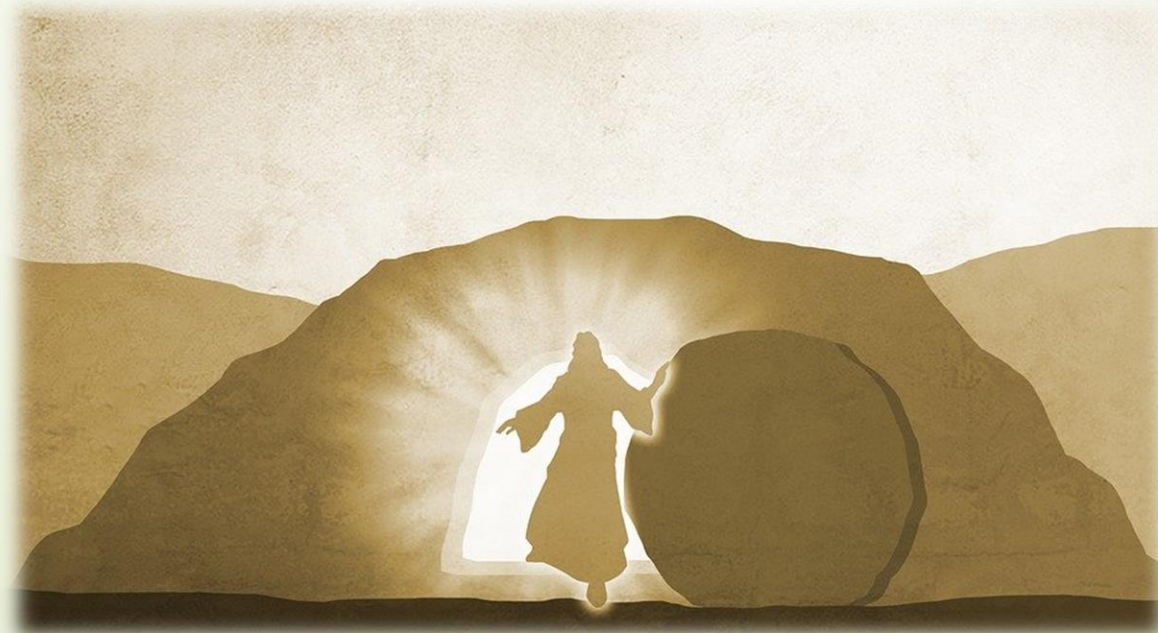
„Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego». Po tych słowach wyzionał ducha”.

(Łk 23,44–46)

„Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi. Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział»”.

(Mt 28,1–6)

„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki z ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął [jeden]. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić”.

(Dz 2,1–4)

ETAPY USTANOWIENIA KOŚCIOŁA PRZEZ JEZUSA

1.	Powołanie Apostołów
2.	Wybór św. Piotra na fundament Kościoła
3.	Ostatnia Wieczerza, ustanowienie Eucharystii
4.	Śmierć Jezusa na krzyżu
5.	Zmartwychwstanie Jezusa
6.	Zesłanie Ducha Świętego

Obrazy Kościoła w Nowym Testamencie

Przeczytaj poniższe teksty i wyszukaj w nich, do czego porównywany jest Kościół i ci, którzy do Niego należą.

„Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali chwalebne dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła; wy, którzy byliście nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzy nie dostąpiliście miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali”

(1 P 2,9–10).

„Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto nie trwa we Mnie, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. Potem ją zbierają, i wrzucają w ogień, i płonie. Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości”

(J 15,5–6.10).

„Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; <najemnik ucieka> dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam [owce] moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce” (J 10,9–15).

„Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi [Jego] członkami. I tak ustanowił Bóg w Kościele najprzód apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, a następnie tych, co mają moc czynienia cudów, potem tych, którzy uzdrawiają, którzy wspierają pomocą, którzy rządzą, którzy przemawiają rozmaitymi językami” (1 Kor 12,12.27–28).

„My bowiem jesteśmy pomocnikami Boga, wy zaś – uprawną rolą Bożą i Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus” (1 Kor 3,9–11).

„I Miasto Święte – Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża. I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, co trzymają siedem czasz napełnionych siedmiu plagami ostatecznymi, i tak odezwał się do mnie: «Chodź, ukazać ci Oblubienicę, Małżonkę Baranka»”

(Ap 21,2.9).

Biblijne obrazy Kościoła:

naród święty, królewskie kapłaństwo, plemię
wybrane, lud Boży,

Boża winnica,

Boża owczarnia,

Ciało Chrystusa,

rola uprawna, Boża budowla,

Oblubienica Chrystusa

Biblijne obrazy Kościoła przypominają, że nie jest on organizacją wymyśloną i utworzoną przez ludzi, lecz powstał z inicjatywy Boga i musi być w łączności z Bogiem. Wiara w Kościół wiąże się z przekonaniem, że Bóg działa w nim, gdy sprawowana jest święta liturgia, głoszone jest słowo Boże i pełnione są dzieła miłosierdzia.

Zadania w Kościele:

- 🏛️ dążę do świętości przez...
- 🏛️ trwam zjednoczony z Jezusem i czerpię od Niego siły...
- 🏛️ jestem blisko Jezusa i ludzi wierzących...
- 🏛️ troszczę się o osoby należące do Kościoła...
- 🏛️ staram się sprawić radość innym...
- 🏛️ opieram swoje życie na słowach Jezusa...
- 🏛️ kocham Jezusa największą miłością...

Wypisz w zeszycie:

1. *Etapy ustanowienia Kościoła przez Pana Jezusa*
 2. *Biblijne obrazy Kościoła*
-